REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA" iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 109. Brașov, Vinerĭ 17 (30) Maiŭ. 1902.

Negociările de pace cu Burii.

Când aude omul că, după un resboiŭ care durézĕ doi anĭ și jumĕtate între micul popor al Burilor din republicele sud-africane și între uriașul imperiu al Marei-Britanie, urmézĕ aḑĭ negociărĭ de pace, despre ale căror șanse lumea este încă în nesiguranță, ba se teme chiar că nu vor fi favorabile păcii, îi vine sĕ crédă că nu stă față în față cu realitatea, ci că totul este numai o poveste, ca din o miie și una de noptĭ.

Și 'n adevĕr pare a fi o poveste ceea-ce s'a petrecut pe câmpurile de bătăliă ale Africei-de-Sud de aprópe trei anĭ încóce. Și óre nu este așa? Mai are părechiă óre nu numai în istoria véculul acestuia, ci chiar în întréga istoriă a resbóielor, gigantica resistență ce-au făcut'o Burii vechilor lor dușmanĭ, carĭ stăpânesc peste sute de milióne de supușĭ, peste mărĭ și țĕrĭ și prin urmare erau neasĕmĕnat mai tarĭ prin isvórele lor de mijlóce bogate și nesecate, de carĭ dispun?

Este și rĕmâne neîntrecut eroismul, ce l'a dovedit acest mic popor în lupta cu armata englesă, a căreia rêndurĭ, deși erau mereu și în mod fórte simțitor rărite, se împleau érășĭ prin nouĕle contingente, ce le veneau în ajutor din Europa și din colonii.

Dér orĭ cât de mare ar fi fost acéstă resistență și acest eroism al Burilor, era de prevĕḑut, că, décă nu vor primi vre-un ajutor prin vre-o complicațiune din afară, totușĭ în cele din urmă vor trebui sĕ sucumbe și sĕ se supună neîmpăcatei sorțĭ.

Și aicĭ însĕ Burii dau un esemplu rar. Ei prin bărbăția și puterea, ce au dovedit'o necurmat dela începutul resboiului, până și în momentele de cea mai mare strîmtóre, au sciut sĕ înfrêne trufia și lăcomia inimicului. Englesii, după-ce au ocupat Pretoria, credeau, că vor sfîrși-o iute cu Burii și aveau poftă sĕ-i tracteze ca pe nisce rebelĭ și sĕ nu-i mai considere ca beliceranțĭ, față cu carĭ trebuia sĕ se pórte după regulele dreptului ginților. Dér iute comandanții burĭ i-au făcut sĕ simță, că sunt un factor, de care trebue sĕ țină sémă Englesii și atuncĭ, când lipsa de mijlóce și ajutóre îi silea de-a nu mai purta decât numai un resboiŭ neregulat, de guerilla.

Intr'o vreme păreau a se plânge cei din Londra, că n'ar avé cu cine sĕ mai încheie pace, că poporul bur ar fi deja cu totul înfrânt și împrăsciat, așa că nu se va găsi în sinul lui nimenea, care sĕ aibă calitatea de-a negocia pentru încheierea păcii ca mandatar al poporului. Și étă că — urmând într'aceea un șir de nouĕ isbênde ale oștirilor bure — acum deja de câte-va sĕptĕmânĭ lordul Kitchener și cu guvernorul dela Cap, Milner, tractéză cu comandanții burĭ în Pretoria, apoi în Vereenigung și în ḑilele din urmă érășĭ în Pretoria. Ér resultatul?

Până mai erĭ alaltăerĭ resultatul negociărilor de pace părea dubios. Astăḑĭ scirile cele mai nouĕ sosite din Londra spun, că în cercurile politice de-acolo domnesce firma credință, că resboiul englesobur póte fi privit ca și terminat.

Regele Angliei a dorit mult ca înainte de încoronare sĕ se facă pace cu Burii și întrevenirei lui va fi a-se mulțumi, décă pacea se va încheia încurênd.

In camera comunelor s'a așteptat alaltăerĭ ca primul lord al tesaurului Balfour sĕ facă o declarațiune despre stadiul negociărilor de pace. Lordul s'a mărginit însĕ a cere numai amânarea desbaterei budgetare, pe cuvênt, că „nu s'ar cuveni a discuta asupra budgetului, pe când sunt pendente alte lucrurĭ".

Din aceste cuvinte, carĭ se refer la cele ce se petrec în Africa-de-Sud, se conchide în mod favorabil la resultatul negociărilor și se agrmă, că cestiunea principală e deja resolvată.

Acéstă cestiune este de sigur a independenței republicelor. Mandatarii burĭ trebue sĕ fi convins, că nu mai pot susținé acest postulat mare, pentru care au luptat cu atâta entusiasm, ci că vor trebui sĕ se mulțumescă c'o autonomiă administrativă și cu asigurarea dreptului limbei lor în oficiu, în școle și a dreptului lor de vot.

Simpatiile popórelor pentru vitejii luptătorĭ burĭ fac sĕ fie generală dorința, ca pacea sĕ se încheie în mod cât se póte mai favorabil și onorific pentru ei.

Din delegațiunea austriacă.

Delegațiunea austriacă a ținut Marțĭ a doua sa ședință și a discutat budgetul ministerului de esterne. Toțĭ oratorii, afară de tinerii cehĭ *Kaftan* și *Herold*, au esprimat mulțumirea lor pentru reînoirea triplei alianțe și pentru politica monarchiei în Europa orientală, basată pe înțelegerea cu Rusia. Tinerii Cehĭ au recomandat o înțelegere cât mai strînsă cu Rusia, căcĭ ei sunt de părere, că Austro-Ungaria n'are nicĭ un profit dela tripla alianță și a perdut chiar din influența sa în Peninsula-balcanică, în urma influenței mereu crescênde a Germaniei, la Constantinopol, și a aspirațiunilor Italiei în Albania.

Cea mai mare parte a oratorilor au esprimat, de asemenea, speranța că povețele date de contele Goluchowski, Porței, ca și avertismentele făcute la Sofia și Belgrad, își vor produce efectul lor.

Deputatul român din Bucovina, baronul *Wassilco*, a constatat, că esistă astăḑĭ în România un curent, care doresce o apropiere de Austro-Ungaria.

*

Miercurĭ după amiaḑĭ delegațiunea a continuat desbaterea budgetului de esterne. Discusiunea a fost destul de viuă.

Kramarz (Ceh tînĕr) critică tripla alianță și ilustréză tendințele de espansiune ale Germaniei, menționând între altele cochetarea Germaniei cu Statele-Unite. — Se ocupă apoi cu mișcarea protestantă din Austria, care nu urmăresce scopuri religióse, cât mai mult naționale și politice. Deși nu e clerical, el nu póte simpatisa cu mișcarea acéstă. Germanii austriacĭ cred, că devenind protestanțĭ, Germanii din imperiu le vor sări în ajutor. Paroxismul național este acela, care-i légă de religia protestantă. De s'ar face în Germania o astfel de mișcare, în 24 óre ar fi dațĭ peste graniță, orĭ pușĭ la rĕcóre. Dovadă e casul din Wreschen. Polonilor vor sĕ le răpéscă și limba maternă.

Oratorul trece apoi la raporturile politicei esterne. Spune, că Austria nu póte fi nicĭ slavă, nicĭ germană. Pretinde drepturile Cehilor. Cehii n'au frică de pangermanismul franc. Lor însĕ nu le trebue tripla alianță, fiind-că vor sĕ scape Austria de sugestiunile Germaniei. Adversarul Rusiei în Constantinopol nu mai e aḑĭ Austria, ci Germania, fiind-că acolo e punctul de ciocnire al politicei vest-asiatice între Germania și Rusia. Asta e o dovadă, că nu Austria, ci Germania are nevoie de tripla alianță.

Vorbesce apoi despre pactul austro-ungar. Speră, ca va succede restabilirea unui pact echitabil.

Mayer: Noi agrarii strigăm: *separare de Ungaria*.

Kramarz: Amenințările nu folosesc în astfel de afacerĭ. Noi din parte-ne vom face totul, ca interesele statului sĕ fie scutite. Ridicarea barierei vamale n'ar primi-o Austro-Ungaria atât de ușor, fiind-că teritorul vamal separat ar aduce cu sine desființarea monarchiei austro-ungare. Speră, că Maghiarii vor vedé, că și egoismul își are marginile, căcĭ mișcarea alldeutsch se îndréptă tot așa în contra Maghiarilor, ca și în contra Cehilor.

Stein (pangerman): Atacă instituția delegațiunilor, care e imorală și nedréptă. Declară, că el sunt Austriacĭ, dér și Germanĭ, și că Germanii doresc alipirea la Germania, care nu póte sĕ încheie alianță decât cu o Austrie germană. Cere uniunea personală. Bosnia-Herțegovina ar trebui unită cu Ungaria. Maghiarii n'aștéptă decât înflorirea industriei lor și câștigarea de capital, pentru-ca sĕ se separe de Austria.

După-ce mai vorbesc câți-va din delegațĭ, ședința se închide.

O scrisóre regéscă.

Regele Carol a însărcinat pe președintele consiliului de miniștri de a exprima corpurilor constituite, autorităților și persónelor, carĭ au reînoit devotamentul lor către Tron, simțĕmintele sale de recunoscință, prin următórea scrisóre adresată ministrului președinte Sturdza:

„Scumpul Meu președinte al Consiliului,

„Memorabila aniversare de 25 de anĭ a proclamărei Independenței, măreț sĕrbătorită de națiune și armată, 'Mĭ-a dovedit odată mai mult, cât de adânc este sădită în consciința tuturor recunoscința pentru acei, carĭ au contribuit la redobândirea drepturilor strămoșescĭ, și cât de viu și căldurós este simțĕmântul patriotic care înflăcăréză inima poporului român.

„Mărturisirile nenumĕrate de dragoste și devotament, ce Ni s'au dat cu acest prilej din tóte părțile României atât Mie, Familiei Mele cât și frumósei nóstre armate, sunt nespus de scumpe sufletului Meu de Rege și Ostaș, căcĭ în aceste momente simt, că dorul Meu de bine este recunoscut și împărtășit de Téra întrégă.

„Acum, când se sĕrbătoresce acest însemnat period al istoriei nóstre, care ne-a dat neatêrnarea și a redeșteptat consciința națională, nu Me pot opri de a'Mĭ arăta încă odată către iubitul Meu popor și vrednica mea armată, simțĕmintele Mele de recunoscință și de mândrie pentru acest frumos trecut, întrupat în vechile stégurĭ, —móște sfinte încununate cu gloria Patriei, —carĭ pentru cea din urmă óră au lucit sub ochii noștri mișcațĭ.

„Te rog scumpul Meu Președinte al consiliului, sĕ fiĭ interpretul acestor simțĕminte pe lângă corpurile constituite, autoritățile Statului, tóte persónele, carĭ s'au grăbit a Ne reînoi devotamentul lor, precum și pe lângă cetățenii iubitei Mele Capitale, al căror patriotic avênt, în acéstă împrejurare, s'a rostit mai vĕdit și mai călduros, arătându-le, că amintirea acestei ḑile solemne va rĕmâné de a pururea vie în sufletul Meu recunoscĕtor.

„Dumneḑeu sĕ păzéscă și sĕ ocrotéscă pré iubită nóstră Românie.

„Primesce, scumpul Meu Președinte al Consiliului, încredințarea simțĕmintelor de afecțiune, ce'Țĭ păstrez.

Bucuresci, 11 Maiŭ 1902.

Carol"

Pressa maghiară și resoluția din Eisenach.

Șoviniștii dela pressa jidano-maghiară sunt în mare fierbere. Resoluția, ce s'a adus în adunarea generală a societății *„Alldeutscher Verband"*, la care au participat peste 200 representanțĭ ai secțiilor, precum și óspeții din diferitele țĕrĭ, unde locuesc Germanĭ, i-a scos din sărite pe „schreib-Moriții" dela pressa maghiară.

Ce s'a cerut adecă prin amintita resoluție?—Ca guvernul imperial german sĕ protesteze prin o declarațiune energică în potriva abusului făcut cu unele pretinse enunciațiunĭ ale împĕratului german, abus făcut de politicianii maghiarĭ cu scop de a stîrpi cultura și limba germană și de a asupri un numĕr de peste două milióne de Germanĭ din Ungaria.

La adunare a luat parte vice-președintele „Reichstag"-ului, contele *Stolberg-Wernigerode* și mai mulțĭ deputațĭ din parlamentul imperial, apoi procurorul suprem de stat *Class* profesorul *Hasse*, contele *Armin-Murkau* și alte persóne de distincțiune. La adunare a participat și parochul ev. de conf. aug. din Brașov Dr. Franz *Oberth*, și după cum spune „B. H." —și alțĭ Sașĭ din Ardél.

In adunare s'a proclamat solidaritatea dintre Germanii din Austria și cei din imperiu și s'au esprimat simpatii pentru Germanii din Austria. S'a adresat și o telegramă cancelarului *Bülow*, în care societatea își esprimă simpatiile pentru politica, ce o urmăresce guvernul imperial în Posen.

Față de resoluția amintită, diaristica maghiară își esprimă „revolta" ei „colosală" și protestéză în contra „obrăzniciei" de ase amesteca în afacerile interne ale statului ungar. Cel mai cătrănit din toți e *„Egyetértés"*, nu într'atât în contra resoluției, cât mai ales pentru faptul, că la adunare au participat și *Sașĭ ardelenĭ*, cari

„au provocat acea resoluţie mojicéscă". Fóia kossuthistă aştéptă, ca factorii competenţi, fără întârdiere şi fără nicĭ o cruţare „sĕ dea peste degete acestor ingraţĭ şi sĕ-i facă a simţi tótă gravitatea autorităţii statuluĭ".

„Budapesti Hirlap" dice, că deşi la adunare au participat persóne distinse, totuşĭ speră, că Bülow séu împĕratul Wilhelm nu le va face Saşilor şi pangermanilor plăcerea dea-şĭ retrage cuvintele şi de a demonstra contra Maghiarilor.

După tóte acestea suntem curioşi se vedem, ce va scrie Banffy.?

Inainte şi după „studiile" d-lui Bernard Lazare.

Sub titlul de mai sus, diarul liberal *„Voinţa Naţională"* publică un articol la loc de frunte, în care după-ce constată, că numitul evreu a profitat de călĕtoria sa în România numai ca de un pretext, în realitate însĕ, atacurile îndreptate contra României erau mai dinainte plănuite, aşa că diarele amice lui anunţaseră deja până şi titlul cărţii, ce are de gând sĕ publice. După acestea „V. N." continuă:

In adevĕr, nicĭ n'a aşteptat d-l Bernard Lazare sĕ se reinstaleze în calităţile d-sale de cetăţĕn frances şi publicist socialist-anarhist — ci abia a ajuns la Budapesta şi deja, după cum s'au grăbit sĕ ne înscĭinţeze diarele amice d-sale, şi-a şi plasat *un interview la Pester Lloyd*, pentru-ca sĕ ne pótă dăscăli şi dojeni, pe hârtie, alăturĭ de compatriotul d-sale Max *Falk*... Compatriot? da; nu, negreşit, ca cetăţĕn frances, căcĭ d-l Max Falk este cetăţĕn maghiar; dér, ca *„evreu înainte de tóte"* — d-l Falk bucurându-se şi d-sa, ca şi d-l Bernard Lazare în felul sĕu, de avantagiul posesiunii a *două* naţionalităţĭ în acelaşĭ timp.

S'a plâns aşa-dér d-l Bernard Lazare, cetăţĕn francez, că d-sa n'a putut sĕ ţină întrunirĭ la Bucurescĭ, aşa cum în patria d-sale Nr. 2, în Franţa, studenţii românĭ pot ţine... „Eu, *ca frances*, s'a întrebat d-l Lazare indignat, sĕ n'am aceleaşĭ drepturĭ la Bucurescĭ?..."

Ca frances! Bun; care va sĕ dică, d-l Bernard Lazare venea, tare de drepturile reciprocităţii, ca *cetăţĕn frances*; d-sa voia sĕ ţină aci la noi întrunirĭ cu compatrioţii d-sale.... francesĭ? Şi şi-a căutat compatrioţii *francesĭ* pe la sinagogĭ!... A! nu e aşa că e acelaşĭ lucru? Va protesta d-l Bernard Lazare, ne spune, la ministrul *sĕu* de esterne, adecă la ministrul *Franţei* că nu i-s'a permis (lucru ce de altfel nicĭ nu e esact), sĕ ţină întrunirĭ în România, cu *compatrioţii* d-sale.... *evrei!* Astfel, ne ameninţă d-sa, că va sci sĕ facă sĕ valoreze drepturile sale *de cetăţĕn frances*.... Mai drept ar fi fost sĕ dică d-l Lazare că d-sa ca *cetăţĕn frances* ar dori fórte mult sĕ pótă face sĕ valoreze *drepturile* pe carĭ socóte a-le avé ca... *„evreu înainte de tóte"* — în tóte ţĕrile, firesce, în carĭ d-sa are compatrioţĭ.... evrei.

Un drept, în tot casul, va rĕmâné d-luĭ Bernard Lazare şi nu ne îndoim că se va şi grabi sĕ useze de dânsul: dreptul de a da la ivélă şi partea a doua a marei d-sale opere: *„L'oppression des juifs dans l'Europe orientale"*.

Partea întâia a acestei opere d-sa a publicat'o, cum am mai spus, înainte chiar de faimósele d-sale studii — şi o mică spicuire într'ênsa ne va dispensa, de sigur, de orĭ-ce nerăbdare cu care am puté sĕ aşteptăm, în alte împrejurărĭ, partea a doua a operei.

După acestea „V. N." citéză numerόse pasage din cartea lui Lazare întitulată *„Evreii în România"*, din carĭ se vĕd fórte elocuent sentimentele, de carĭ d-l Bernard Lazare era prea viu animat faţă de ţéra şi poporul român cu mult înainte de a fi făcut Românieĭ cinstea îndoielnică a visitei d-sale şi mai pe sus de *tóte dragostea se adever* de care acest studios bărbat este însufleţit, când scrie despre Românĭ.

„Voinţa Naţională" încheie aşa:

După-ce a scris, care va sĕ dică, tóte acestea,—ce studii mai venea sĕ facă d-l Bernard Lazare în ţéra nóstră?..... Nu scim; dér scim, că décă scopul d-sale ar fi fost ca, prin provocărĭ din cele mai îndrăsneţe şi mai nepermise în nicĭ o ţéră din lume, sĕ dea nascere la o reacţiune violentă, pe temeiul căreia sĕ pótă striga apoi la barbarie şi, firesce, la intervenţie — *nu ar fi avut cum sĕ procedeze alt-fel, decât aşa cum a procedat*...

Din fericire, orĭ-ce ast-fel de calcule au fost dejucate prin prudenţa barbarului popor românesc, şi ceea-ce a mai rĕmas Bernardilor Lazarĭ sunt tot numai şi numai injuriile şi *colportajul minciunilor* ce n'a putut şi nu va puté fi *ruinat*, ce e dreptul, prin nicĭ o lege — dér de care, fie sigurĭ toţĭ Lazarii şi amicii lor, că nu este nimenĭ atât de naiv ca sĕ se emoţioneze, séu măcar sĕ se preocupe din cale-afară!

Procesul de pressă contra diarului „Deutsches Tagblatt für Ungarn"

Nu este primul proces de pressă intentat în potriva tinerei presse naţionaliste a Şvabilor din Bănat şi nicĭ nu este ultimul. Curtea cu juraţĭ din Seghedin a judecat deja un proces al diaristului Korn din Chichinda, care însĕ, spre onórea juriului fie dis, s'a terminat cu achitarea inculpatului. Acuma s'a judecat alt proces în Timişóra şi în curênd sunt anunţate alte procese de pressă.

„D. T. f. U." a reprodus un articol din diarul, ce apare în Perjamos sub titlul „Südungarische Bürgerzeitung" şi care articol espune adevĕratele cause ale emigrării.

Pentru acest articol reprodus de diarul din Timişóra a trebuit sĕ respundă redactorul Alvin Cramer în diua de 27 Maiŭ în faţa juraţilor.

Relevăm din acest proces faptul, că procurorul a combătut şi tribunalul a respins propunerea apĕrătorului Dr. Korniss făcută în sensul, de a-se amâna procesul şi a-se cita martorĭ, carĭ sĕ dovedéscă cele scrise în articolul încriminat.

Mai relevăm insinuaţiunile procurorului, că diarul „D. T. f. U.", ar fi înfiinţat de Saşii din Ardeal, că casa ar aparţine unei băncĭ săsescĭ şi că scopul diarului este aţiţarea. „D. T. f. U.", spune procurorul n'are decât 300 abonenţĭ şi costă pe an cel puţin 30.000 corόne.

Redactorul Alvin Cramer protestéză energic contra insinuaţiunilor procurorului. Diarul este întemeiat de Şvabĭ din Bănat, banii s'au adunat tot dela ei şi décă se află depuşĭ la o bancă din Sibiiu, acéstа este o cestiune de încredere din partea acelor bărbaţĭ, carĭ şi-au reservat dreptul de disposiţie asupra banilor lor. Cramer comunică spre liniştirea procurorului, că diarul are 700 de abonenţĭ, nu 300. El însu-şĭ, Cramer, este cetăţĕn ungar şi bun patriot. Se înţelege, că concepţia lui asupra patriotismului diferă enorm de concepţia procurorului.

Intrebarea pusă juraţilor era stilisată în sensul, décă Cramer e vinovat a fi aţiţat la ură pe naţionalitatea germană în potriva celei maghiare?

Juraţii, după o chibzuire de câte-va minute, au dat verdict afirmativ, în urma căruia curtea a condamnat pe Cramer la *3 lunĭ închisóre de stat* şi la o amendă de *1000 corόne*,*) mai departe la cheltuielile procesului şi la publicarea sentinţei în diarul „D. T. f. U."

Cramer a anunţat nulitate.

*) In telegrama de alaltăerĭ am publicat din greşală 100 corόne.

SCIRILE DILEI.

— 16 (29) Maiŭ.

Majestatea Sa monarchul, după o petrecere de patru sĕptĕmânĭ în Budapesta, a plecat alaltăerĭ séra la Viena.

O nouă fundaţiune. "Tribuna" e informată, că d-l Dr. Iosif *Gall*, membru al camerei magnaţilor, *şi-a testat o parte însemnată din considerabila sa avere Metropoliei ortodoxe române*, ca fundaţiune pentru dotarea preoţimei, stipendii pentru tinerimea studiósă etc., fiind preferiţĭ cei din diecesa Aradului.

Noua catedrală din Sibiiu. Cetim în „S. D. T." din Sibiiu: La 29 Iunie se va ţine ultimul serviciu divin în biserica metropolitană, după care apoi vechea zidire va fi imediat demolată. Afară de biserică vor fi demolate încă şése case din St. Măcelarilor şi str. Bruckenthal, în locul cărora se va forma un parc, în mijlocul căruia se va ridica noua catedrală. Biserica, care a fost concipiată în stil bizantin de către architechtul din Budapesta Iosif *Kommer* şi Virgiliu *Nagy*, va avé în front (Str. Măcelarilor) 2 turnurĭ de câte 43.7 m. Cupola din mijloc va avé o înălţime internă de 25 m. şi esternă până la crucea dublă de 34.5 metri. Lungimea bisericei va fi de 52.7 m., lărgimea de 25.4 m., spaţiul 973 m. pătr. Interiorul va fi împrejmuit de 5 galerii şi va avé o înălţime de 13.5 m. Frontul dinainte va fi împodobit de 8 ferestri în mosaic de sticlă, bolturile vor fi făcute de cement-Robitz. Biserica va fi încăldită cu aer. Tot materialul, afară de ceramica artistică, se va procura din Sibiiu. Vor trebui 1.500.000 cărămidĭ ordinare şi 300.000 artistice, 98.700 chgr. fer. Zidirea va fi condusă de architechul Fr. Szalay din Sibiiu sub controlul architectului comunal I. Schuschnig. Din partea consistoriului metropolit a delegat în comisiune pe d-nii Partenie *Cosma*, Pantaleon *Lucuţa* şi Nic. *Ivan*. Cheltuelile zidirei sunt fixate în suma de 369.080 cor, 14 b. In acéstă sumă nu sunt cuprinse cheltuelile pentru împodobirea internă şi preţul loculuĭ, unde se va zidi catedrala.

„Corda Fratres". Foile unguresci aduc scirea, că secţia maghiară a federaţiunei studenţilor *„Corda Fratres"* se pregătesce cu mare zor pentru congresul studenţesc internaţional din Septemvrie. S'a făcut apel la studenţii maghiarĭ, ca sĕ participe în numĕr cât mai mare. Dr. *Ludwigh*, dice „Alkotmany", cutrieră Europa întrégă, ca sĕ „clarifice" pe studenţii dela universităţile europene asupra intereselor maghiarismului, faţă cu „uneltirile valahe". Belgienii vor participa corporativ la congres, ér din partea Danesilor vor veni şi studente. — In schimb însĕ „M. Szó" adusese mai dĕunădĭ scirea, că unul dintre delegaţiĭ secţiei române, întorcêndu-se din Roma, ar fi trecut pe la Pesta, unde a conferit cu preşedintele secţiei maghiare şi a făcut visită la ministrul Wlassics şi rectorul Vécsey, asigurându-i, că nu vor întreprinde nicĭ o „agitaţie". Inregistrăm scirile acestea, fără nicĭ un comentar.

Aducerea corpului principelui George Bibescu. Duminecă la óra 1 şi 20 au fost aduse în Bucurescĭ rĕmăşiţele pămêntescĭ ale regretatului principe *George Bibescu*. Principele Valentin Bibescu, d-l Gr. Triandafil şi Dr. Istrati, plecaseră la Constanţa întru întêmpinarea d-lui Ioan Lahovari, care se dusese sĕ aducă corpul defunctului dela Constantinopole. Pe peronul gărei de Nord se aflau familiile Bibescu şi Lahovari, d-nii Gh. Gr. Cantacuzino, şeful partidului conservator, I. Ka-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.".

Bibliografia vechiă.

(Din secolii 17 şi 18.)

— Continuare. —

Pe cele trei feţe următóre nepaginate, urméză în trei limbĭ: latinesce, apoi grecesce şi în urmă unguresce dedicaţiunea adresată cătră Dumnedeu Triunul: Tatăl, Fiul şi spiritul s. întitulată: „Dedicatoria—prografe-katherotike — ajánlólevel", care e subscrisă în tóte trei limbile prin „indignissimus servus Philippus Gyerman — anaxios doulos Philippos Gyerman — meltatlan szolgaja Gyerman Filep" şi anul 1724 die 21 Iunii

După alta faţă gólă se începe apoi contextul cărţii cu titula: „Euchologion pinax, ce se dice carte de rugăciune fórte frumósă, scósă şi pusă de domnul German Filip de Urmeniş din tótă ostenéla domniei sale şi cheltuiéla pusă pe limba românéscă scósă din firea şi învĕţătura domisale făr isvod cu multă nevoinţă silindu-se în mulţĭ anĭ, în anul dela nascerea lui Chrs 1721 a. Oct. 12 dile.

După acestea începe textul cu „Cuvênt cătră cetitorĭ" compus din consideaţiunea lumei şi a lucrurilor din dînsa, îndemnând la pietate etc., urmând apoi pe pag. 4 alt cuvênt cătră cetitorĭ îndemnând la mulţămire în tóte lucrurile în formă precatoriă; pe pag. 5 se continuă o rugăciune la cetitorĭ, în care spune scriitorul, că orĭ cine va avé amărăciunĭ, durerĭ orĭ năcazurĭ, având durerea sufletéscă. vor afla doftorie în acéstă carte.

Punctul următor începe cu „Capul întâiŭ înţelept. Sirăch". „Feresce-ţĭ sufletul de patimile rele. Patru lucrurĭ a trupului: frumseţa, întregia şi sănĕtate şi curăţenie".

"Hrănesce sĕracii şi îmbracă golii şi adapă sĕracii şi mângăie cei supĕraţĭ şi îngrópă nemernicii carĭ vor zăcé în uliţă şi cinstesce preuţii şi rógă-te lui Dumnedeu" etc.

Pe pag. următóre începe rugăciunea omului amărît şi spăimêntat de mulţimea pĕcatelor, ce a făcut în tótă viéţa lui. După acésta dela pag. 7 urméză diferite rugăciunĭ, carĭ dela pag. 13 încolo se întituléză cu cuvêntul *„molitvă"* până la pag. 52, unde terminând cu molitvele, continuă apoi cu un vers curios făcut despre sine, fără de merit literar, orĭ limbistic, de aceea nicĭ nu-l reproducem, aflând de ajuns a însemna, că scriitorul se vede a fi fost un autodidact, care, ce a sciut a învĕţat din cetit şi atingerea cu cei din cercul conversărei sale şi în acéstă închipuire dice apoi despre sine însuşĭ la v. 20 s. c. a. că el (adecă German Filep) „mare odor au făcut, din theologiă, ce au cunoscut, retorică şi poetică, că tare mintea i-au aţiţat, din (dela) Duchul sfânt rugă au fapt". Acest vers 'l arată mai mult ca pe un om fanatisat, orĭ cel puţin închipuit.

Pe pag. 53 se începe apoi „cântare fórte frumósă la ómenĭ morţĭ", ce în sens propriu nu e cântare, ci mai mult în formă de escerpte din scriptură, fără strînsă legătură, sĕmĕnă mai mult la o reproducere orĭ şi exeghetisare a psalmului 89, însĕ fără citaţiunĭ corecte. Se începe aşa: „In tine am nĕdejduit mai inte de vreme, Dómne, pre tine am ţinut umbră, când n'au fost încă nice un deal, nice ceriu, nice pămênt, n'au fost în formă, tu ai fost puternic Dumnedeu şi vei rĕmâné fără sfĕrşenie" etc.

De aci încolo urméză psalmul lui David asupra pismaşilor şi alte cântece la morţĭ şi la alte ocasiunĭ, însĕ fără metru şi fără observarea cadenţei, până la pag. 58, unde se începe „Cântec în diua nascerii lui Is. Chtos Dumnedeu dela Iacob lucéfĕr versurĭ tocmite".

„Dela rĕsărit stéua s'a ivit:
Atuncĭ cei trei crai bine au socotit,
după stea s'au dus
până au ajuns
Unde s'au dus de s'au născut un împĕrat
Şi décă-l aflară lui se închinară
Darurĭ i dederă, aur şi argint
smirnă şi tămâie
Că-i Domnul Christos, sĕ-i cântăm frumos
Că-i împĕrat mare peste a nóstră ţéră."

De aci încolo continuă cu viéţa lui Is. Christos până la patimĭ şi mórte. Aşa continuă apoi cu diferite cântărĭ, frânturĭ parte din psalmĭ, parte din alte locurĭ până la pag. 67, unde sub titlul „cântec despre ciumă" în 20 de stichurĭ ţine formă de învĕţătură şi exhortaţiune cu introducerea că: „Omul fără frica lui Dumnedeu ce nestav are în tot custul lui, neavênd frică de Dumnedeu; grăiesce háltav în tot custul lui, că se va ascunde de mórte gróznică, care o-au rênduit Domnul Dumnedeu. Unii ómenĭ ca fiéra fug la pădure sĕ se ascundă de acea ciumă, pe care o-a trimis Domnul Dumnedeu, dară socotesce ce dice David în psalm 39, că nu te vei ascunde nice în stan de piétră, tocma de ai lua aripile dorilor de diuă sĕ sborĭ în marginea mărei, acolo încă te va găsi Domnul Dumnedeu".

(Va urma).

linderu, Th. Văcărescu, Al. Marghiloman, Radu Văcărescu, etc. etc. P. S. S. Nifon Ploeşteanu, vicarul Metropoliei, înconjurat de tot clerul bisericei Domniţa Bălaşa, a oficiat serviciul religios. Pe sicriu se aflau depuse corône din partea familiei Emil Lahovari, Al. Darvai, Văcărescu, Dr. E. Clement, contele şi contesa Starzenski George Bengescu şi Maria, Nicola şi Al. Lahovari. După oficiarea serviciului religios, sicriul a fost depus în carul funebru şi adus la biserica Domniţa Bălaşa, unde s'a depus pe un catafalc în mijlocul bisericei. O mulţime imensă de lume staţiona pe calea Rahovei, în faţa bisericei pentru a vedé carul funebru, care aducea corpul regretatului prinţ. După depunerea sicriului în biserică, P. S. S. Nifon Ploeşteanu a oficiat din nou serviciul religios, la care a luat parte întreg clerul bisericei Domniţa Bălaşa şi corul acelei biserici. Inmormêntarea principelui s'a făcut Marţi, la cimiterul Bellu.

In contra corespondenţei maghiare. Din Kassel (Germania) se telegrafézǎ, că Reuniunea industrială germană a hotărît se boicoteze tóte casele de comerciŭ din Ungaria, carĭ au întrodus în loc de corespondenţa germană pe cea maghiară. Peste 100 firme marĭ din Ungaria sunt lovite de acest boicotagiŭ.

Un nou succes al consiliului comunal din Viena. De când în Viena a ajuns la putere partidul antisemit, în frunte cu Dr. Lueger, s'a realisat o serie întrégă de creaţiunĭ, făcute în regia comunei cu escluderea capitaliştilor evrei şi cu sprijinirea forţelor technice şi industriale din patrie. Incă nu au trecut trei anĭ, de când consiliul comunal a emancipat capitala imperiului de jugul capitaliştilor evreo-englezĭ prin înfiinţarea usinei centrale de gaz aerian cu o cheltuială de vr'o 90 milióne coróne, şi şi mai puţin timp a trecut, de când s'a resiliat contractul cu streinii relativ la tramvaiele orăşenescĭ şi s'au întrodus tramvaiele electrice peste tot, ér astădĭ vedem o nouă creaţiune a consiliului vienes, grandiósa usină de electricitate cu 24.000 putere de cai, cum nu esistă nicăirĭ în lume, nicĭ chiar în America. Opera acésta a fost inaugurată şi sfinţită în ḑiua de 27 Maiŭ de către episcopul Schneider în presenţa tuturor autorităţilor din Viena. Acéstă nouă creaţiune a oferit şi va oferi în viitor pâne la mii şi mii de muncitorĭ creştinĭ.

Cai pentru Transvaal. Comisiunea englesă de remonte şi-a terminat misiunea în ḑiua de 27 Maiŭ în Seghedin, trimiţênd 800 de cai la Fiume, de unde vor fi transportaţĭ în America-de-sud. Nu-i vorbă, o parte din caii aceştia, destinaţĭ pentru Englesĭ vor trece cu siguranţă în proprietatea luptătorilor Burĭ, carĭ deja dela începutul rĕsboiului călĕresc pe cai englesĭ şi se întreţin din provisiunĭ englese, luate dela „vitejii" mercenarĭ, carĭ „ridică mânile în sus" îndată ce dau de Burĭ. Este curios însĕ, că Englesii găsesc atâţia cai în Ungaria, prin sensalii lor Evrei! In Germania nu este aşa — spunea comandantul Iooste. — Acolo s'a întêmplat, că un ferar, după-ce a potcovit 40 de cai, a aflat dela stăpânul cailor, că aceştia fac parte dintr'un transport pentru Englesĭ. Aşa? rĕspunse ferarul, băieţĭ! jos cu potcóvele. Eu nu vrĕu sĕ colaborez prin munca mea la aservirea unui popor vitéz. — Şi tóte potcóvele 160, la numĕr, le-a cules de pe copitele cailor!

Intêmpinare. Părintele Ilariu *Plotogea* din Tohanul-nou ne rógă sĕ dăm loc următórei intêmpinări referitóre la cele publicate despre d-sa în nr. 100 al „Gazetei":

„On. Redacţiune! G. Tănăsescu şi cei trei ortacĭ ai sĕi, V'au trimis o plângere contra mea, din care aţĭ publicat în Nr. 100 a. c. al „Gazetei" un estras. La acela îmĭ iau voie a reflecta pe scurt următórele: Decisul consistoriului archidiecesan, la care se provócă nedumeriţii, este anulat prin sentinţa P. Ven. Consistoriu metropolitan din 1901 Nr. 41, ca for suprem bisericesc. Da! e adevĕrat, că în cei cincĭ anĭ din urmă, fondul bisericei s'a ruinat cu desĕvêrşire, dér în acest restimp eu n'am mai avut în mână conducerea afacerilor financiare ale parochiei, ci acéstă sarcină şi-au eluptat'o tocmai ómenĭ din partida celor, ce acum vin cu plângerĭ contra mea, şi cărora cincĭ anĭ li-a fost destul pentru-ca fondul iniţiat şi desvoltat sub conducerea mea în decurs de-aprópe 30 de anĭ, sĕ-l scótă la „fit". — Tohanul-nou, 23 Maiŭ 1902. *Ilariu Plotogea*, paroch".

Cariera unui „director de bancă". Dr. L. Csajághy fusese odinióră director de bancă. A defraudat şi a fost condamnat la 10 anĭ temniţă. In temniţă a învĕţat croitoria şi acum ispăşindu-şĭ pedépsa, s'a stabilit în Vaţ, unde îşĭ va esercita meseria.

Catastrofa din Martinica. Se povestesce, că animalele presimţiseră de mult timp catastrofa întêmplată la 8 Maiŭ. Incă din 1 Maiŭ animalele, carĭ treceau pe lângă vulcan, dădeau semne de spaimă. Boii scăpau din lanţurile lor, caii erau forte nervoşĭ, cânii urlau fără încetare ḑiua şi nóptea! Şerpii, fórte numeroşĭ pe muntele Pelée, năvăliră districtele dela cóstă, ér paserile părăsiră acel munte cu 15 ḑile înainte de catastrofă.

Tĕrg de cai. Magistratul orăşenesc aduce la cunoscinţa publicului, că în ḑiua de 8 Iunie la órele 9 a. m. se va ţine têrg de cai pe locul viran vis-à-vis de parcul Rudolf, la care comisiunea de remonte va cumpera cai de 3 anĭ apţĭ pentru călărit. Cei interesaţĭ sĕ-şĭ presente caii, pe carĭ îi au de vêndare.

Furnisărĭ. Admiralatul de port din Pola publică condiţiunile de oferte pentru furnisarea de stofe de lână şi bumbac pentru marină. — Direcţiunea căilor ferate ung. publică condiţiunĭ de oferte pentru furnisarea de mobilă, covóre, filţ. etc. — Aceste condiţiunĭ se pot consulta la camera de comerciŭ şi industrie din Braşov. Terminul 16 Iulie respective 17 Iunie a. c.

Giulgiul lui Christos.

De *Henri de Parville.*

— Fine. —

Din nenorocire, nu este cunoscut în sciinţă nicĭ un fenomen de felul acesta: o stofă imprimându-se sub emanaţiunile unui cadavru! Totuşĭ d-l Colson însu-şĭ a găsit, încă pe la 1896, că zincul emite, la recélă, vaporĭ, carĭ agiséză asupra unei plăcĭ fotografice. Se pot reproduce medalii, presărând cu zinc un model tip. Atuncĭ de ce un cadavru, în momentul morţii, n'ar degaja vaporĭ susceptibilĭ de a imprima o stofă făcută sensibilă pentru aceştĭ vaporĭ? Da: însĕ ce vaporĭ, şi ce materie sensibilă?

DD. Vignon şi Colson şi-au îndreptat investigaţiunile lor în acéstă direcţiune neexplorată. Ei consultară textele sacre, îşĭ controlară traducerile prin erudiţĭ autorisaţĭ. Ei aflară ast-fel, că D. N. Isus Christos a fost înfăşurat în giulgiurĭ cu miresme formate dintr'o amestecătură de smirnă şi de aloe*).

Dér aloe conţine un corp colorant: aloetina, care înegresce la aer sub influenţa unor anumiţĭ vaporĭ organicĭ. Orĭ-ce soluţiune amoniacală înegresce o mixtură de aloe. De altă parte, sudórea omenéscă, mai ales în frigurĭ, se încarcă de uree: se póte vedé acéstă substanţă, cristalisată pe piele, ér urea degajéză carbonat de amoniac. DD. Vignon şi Colson au descoperit ast-fel vaporĭ activĭ capabilĭ de a înegri o ţesătură imbibată de aloe.

*) Capitolul XIX v. 39 şi 40 din ev. Sf. Ioan ḑice: „A venit şi Nicodim, cel-ce mai 'nainte venise la Isus nóptea, aducênd amestecătură de smirnă şi de aloe, ca o sută de litre. Atuncĭ au luat trupul lui Isus şi l'au înfăşurat în giulgiurĭ cu miresme, precum este datina Iudeilor a îngropa".

Un cadavru înfăşurat într'un linţol impregnat de aloe emite vaporĭ, carĭ pot da, pe linţol, propria sa imagine. Şi autorii au făcut esperienţe de diverse felurĭ, pentru a controla bine acest fapt.

Insĕ mai trebue condiţiunĭ particulare, pentru-ca impresiunea sĕ se producă curată: trebue, ca înfăşurarea sĕ fie provisorie şi sĕ nu trécă de loc câte-va ḑile, fără care, imaginea produsă se şterge încetul cu încetul. La înmormêntarea lui Christos însĕ, tóte condiţiunile necesare şi suficiente pentru impresiune şi durata sa de-a curmezişul vécurilor s'au aflat împlinite.

Isus a fost înmormêntat repede în starea, pe care o scim; suferinţele fisice şi morale au provocat o sudaţiune patologică intensă. Sudorile au agisat asupra mixturei de aloe a giulgiului şi, în resonul distanţelor giulgiului, au marcat imprimărĭ cu atât mai brune, cu cât pielea era mai apropiată de ţesetură. Şi ast-fel s'a produs imaginea din dos şi din faţă a Sudariului în negativ. Albul a venit în brun.

Incă şi mai mult: imaginile au resistat timpului. Acésta, fiind-că înmormêntarea a fost fórte temporară. Şi în adevĕr, Isus a fost înmormêntat Vinerea, ér în ḑiua de Pascĭ nu mai era în giulgiul sĕu. Vedem până la ce punct se potrivesc aceste coincidenţe estra-ordinare.

Dér óre este în adevĕr corpul lui Isus, care se află aşa ḑicênd fotografiat pe Sudariul din Turin? D-l Vignon remarcă, că este imposibil de a-ne îndoi despre acésta. Petele de sânge marchézǎ desemnul unei încreţiturĭ de-o panglică roşie, evident făcută de cununa de spinĭ; din cóstă curge sângele, acolo, unde s'a dat împunsătura cu suliţa. Faţa este umflată, osul nasului frânt. Se sciu loviturile ce le-a primit Christos dela călăii sĕi. El a fost flagelat; se recunosc urmele de sânge produse de micile globurĭ de metal, ce erau în vîrful biciului... Şi, aicĭ micile picăturĭ au forma naturală, nu aceea a lacrĕmilor batavice (globuleţe de sticlă), ce le reproduc inexact tóte tablourile lui Christos.

Şi încă ceva. Nu prin palma mânilor s'a bătut pironul, cum se vede pretutindenea în picturĭ. Pironul nu l'ar fi putut ţiné palmele, carĭ s'ar fi sfăşiat sub greutatea corpului. Pironul a fost fixat dinsus de încheietură. Aceste diferenţe, între realitatea aparentă şi representaţiunea apropiată a artiştilor din evul mediu, sunt fórte semificative.

D-l Vignon, după acéstă serie de deducţiunĭ convingĕtóre conclude:

— Sudariul din Turin este fără îndoială autentic, orĭ-ce s'ar ḑice. Acesta este giulgiul înmormêntării lui Christos. Şi cadavrul a fost acela, care a reprodus, cu o fidelitate incomparabilă, imaginea însaşĭ a lui Christos pe giulgiul sĕu.

Nu este aşa, că istoria este miraculósă? D-l Vignon mi-a spus-o însuşĭ şi tóte detailurile se află într'o frumósă carte, pe care a scos'o de curênd de sub tipar. Făcut'a el óre una dintre descoperirile cele mai „sensaţionale" din tóte timpurile trecute şi presente? Décă adevĕrul nu este în tot-déuna verosimil, verosimilul nu este în tot-déuna adevĕrat. Sĕ aşteptăm.

Trad. de *Oniţă.*

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 28 Maiŭ. Koerber, Böhm-Bawerk şi br. Call au plecat adĭ diminéţă la Viena. Se svonesce, că atât guvernul ungar, cât şi cel austriac au părăsit terenul negaţiunei încăpăţinate de până acum. Faţă de scirea acésta, în cercurile politice de aicĭ se crede, că o *învoială* va succede mai uşor, decât un *pact*.

— După o desbatere de două ḑile, s'a primit adĭ în camera magnaţilor proiectul de budget pe 1902.

— Delegaţia austriacă a încheiat adĭ discusiunea asupra budgetului de esterne. Votarea însĕ nu s'a putut face, deóre-ce cea mai mare parte a delegaţilor plecaseră la Viena. Contele *Schönborn* a ridicat plângerĭ în contra Maghiarilor, carĭ incrimineză şi imnul „Gott erhalte", ceea-ce e prea mult.

Paris, 28 Maiŭ. Adĭ s'a ţinut un consiliu de miniştri, în care toţĭ membrii cabinetului au hotărît, ca în decursul ḑilei sĕ-şĭ anunţe oficial presidentului *demisiunea*.

Roma, 28 Maiŭ. Diarele înregistréză cu mulţumire demersul Regelui Angliei de a fi trimis la Palermo escadra mediterană, ca sĕ salute pe Suveranii Italiei. Manifestaţia acésta de simpatie, a doua ḑi după declaraţiunile lui Prinetti asupra rolului Italiei în tripla alianţă, e considerată ca un omagiu adus de Anglia politicei strĕine, urmată dé guvernul din Roma.

Londra, 28 Maiŭ. După scirĭ particulare venite din Capetown, rĕsboiul e de fapt încetat. Incăerărĭ între Burĭ şi Englesĭ nu se semnaléză decât în părţile îndepărtate de centrul operaţiunilor. Majoritatea şefilor burĭ nu mai esercită nicĭ o comandă. Dintr'un moment în altul e posibilă semnarea protocolului de pace.

Berlin, 28 Maiŭ. Pressa oficiósă comentéză în termenĭ bine-voitorĭ strălucita recepţiune făcută în Rusia preşedintelui Loubet. Işĭ esprimă satisfacţiunea de tonul pacînic al toasturilor schimbate între Ţar şi Loubet.

Kabul, 28 Maiŭ. Emirul Afganistanului a dispus arestarea fratelui sĕu *Mirza Mohamed Umar* şi a altor personagii dela Curte, bănuiţĭ de conspiraţie.

Oporto, 28 Maiŭ. Un ciclon teribil s'a deslănţuit în apropiere şi în acelaşĭ timp pămêntul a crăpat, eşind prin crepăturĭ limbĭ de foc. In acelaşĭ timp s'au simţit cutremure de pămênt în mai multe puncte ale Spaniei.

Diverse.

Plóie de noroiŭ. Acum trei lunĭ la Bristol, în Anglia, s'a constatat un fenomen meteorologic din cele mai rare: o plóie de noroiŭ a cădut pe o întindere fórte mare. Coperişele caselor, ferestrile, arborii, rufele întinse spre a se usca fură mânjite şi pătate d'un noroiŭ roşatic.

Plóia de noroiŭ n'a durat decât 20 de minute şi s'a întêmplat diminéţa la 7 şi un sfert. In unele localităţĭ plóia s'a transformat în praf roşu.

Mecanismul fenomenului se esplică în felul următor: vêntul trecênd cu violenţă peste terene feruginóse, a căror suprafaţă e pulverulentă, ridică în regiunile atmosferice pulberea; mai târdiu şi mai departe pulberea cade, sĕu curată sĕu amestecată cu plóia.

In chipul acesta se esplică plóia de mană, plóia de brósce, plóia de insecte etc.

Literatură.

„Rugăciune de pocăinţă" către Domnul nostru Isus Christos şi cele 12 Vinerĭ marĭ de peste an. Folositóre pentru orĭ-ce creştin. Braşov 1902. Preţul *20 banĭ* cu porto cu tot. Se află de vêndare la *Tipografia A. Mureşanu.*

Sosiţĭ în Braşov.

Pe diua de 28 Maiu 1902.

Hotel Europa: Politzer S. Budapesta, Schvarz O, Viena, voiagiorĭ; Dr. Novak G. candidat de advocat, Sz. Udvarhely: Kovács J., Hagel V. Lichter M. Glancz J. voiagiorĭ Budapesta, Prosper H. Hausazire L. comercianţĭ Bucurescĭ, Artz S. Viena, Dittler S. Lustig S. Budapesta, voiagiorĭ, Wülke H. comerciant Nürnberg, Dr. Hadnagy, proprietar Kovaszna, Rotter F., comerciant Viena.

Hetel „Pomul Verde": Neumann A., voiagior Praga, Rontcĭjsky R., inginer, Pecicĭ A. soţie de privatier, Câmpina.

Hotel Bucurescĭ: Grünfeld A. comerciant Făgăraş, Reiss S. voiagior, Viena.

Hotel Orient: Palm K. căpitan c. şi r. Bistriţă, Biró I. student, Bethfalva, Licht S. comerciant Făgăraş.

Grand-Hotel: Blumenfeld L. comptabil Timişul de sus.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Maiu n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.75
Renta de coróne ung. 4%	97 95
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.80
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.70
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	201.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	162 70
Renta de argint austr.	101.65
Renta de hârtie austr.	101.45
Renta de aur austr.	120.45
Losurĭ din 1860.	153.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	16.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit	711.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	691.—
Napoleondorĭ	19.08
Mărcĭ imperiale germane	117.25
London vista	240.22½
Paris vista	95.27½
Rente austr. 4% de coróne	99 80
Note italiene	93.60

Cursul pieței Brașov.

a Din 29 Maiu n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	19.—	Vênd.	19.04
Argint român.	„	18.40	„	18.44
Napoleond'orĭ.	„	19.—	„	19.10
Galbenĭ	„	11.30	„	11.40
Ruble Rusescĭ	„	126.—	„	127.—
Mărcĭ germane	„	58.50	„	—.—
Lire turcescĭ	„	10.72	„	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	„	101.—

„Sătmăreana“ institut de credit și economiĭ, societate pe acții în Seinĭ.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de **practicant la „Sătmăreana“** institut de credit și economiĭ, societate pe acțiĭ în Seinĭ (Szinérváralja) se escrie Concurs cu terminul *de 2 Iulie a. c.*

Salarul anual este statorit în 720 coróne.

După un an de serviciu de probă făcut cu succes, practicantul va fi promovat de subcomptabil și se va definitiva în postul seu.

Reflectanții au sĕ documenteze absolvarea unei șcóle comerciale, precum și aceea, că posed deplin limba română și maghiară.

1—1.(541) **Direcțiunea.**

Sz. 3293—1902.
tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi hogy Popeneciu Jakab végrehajtatónak Butum Toma végrehajtást szenvedő elleni 100 kor. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. trvszék (a sárkányi kir. jbiróság) területén fekvő, a Butum Toma és neje szül. Baboia Rachira nevén álló.

522/2	hrsz.	ingtlanra	24	korban	1758/1	hrsz.	ingtlanra	10	korban
930/3	„	„	42	„	1764/1	„	„	58	„
989	„	„	100	„	1824/3	„	„	22	„
1027, 1030	„	„	162	„	1883/3	„	„	40	„
1130/1	„	„	16	„	2097/2	„	„	18	„
1138/1	„	„	42	„	2459	„	„	178	„
1140/1	„	„	54	„	2603/3	„	„	20	„
1150/1	„	„	128	„	521/2	„	„	24	„
1154/1	„	„	118	„	2424 a/2	„	„	18	„
1156	„	„	34	„	2782/24	„	„	116	„
1695	„	„	274	„	860 a b/1	„	„	152	„
1698	„	„	28	„					

továbba a 7498/12, 7502/1, 753/11 754/7, 748/1 860 a b hrszám ingatlanból Butum Toma jutalékára 266 korban, 2043/1, 2045/2 hrsz. ingatlanbóli jutalékára 200 korban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Junius hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor** Felső Veniczen megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át késpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott sz bályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi márczius hó 26-ik napján.

A kir. jbiróság mint tlknyvi hatóság.

Schupiter
kir. albiró.

(511,1—1)